

บทที่ 4 การส่งลูก

การส่งลูกเพื่อเล่นหรือการเสิร์ฟลูกบอล (Service) เป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะการเริ่มเล่นเทนนิสจะต้องเริ่มโดยการเสิร์ฟก่อนทุกครั้ง และการส่งบอลที่ตีนั้นเป็นการเปิดเกมการเล่นที่เป็นเกมรุกทันที และมีโอกาสทำแต้มได้ แต่ขณะเดียวกันถ้าส่งลูกไม่ดีเกมการเล่นจะเป็นฝ่ายรับได้อย่างรวดเร็วทั้งการส่งและการรับด้วย ซึ่งมีผู้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อควรระวังในการส่งลูกไว้คือ

มาร์ติน สกลอร์ซ (Martin Sklorz) กล่าวแสดงความคิดเห็นไว้ดังนี้คือ

1. ไม่รีบส่งลูกเร็วเกินไป
2. รวบรวมสมาธิก่อนทำการส่งลูก
3. มีการเตรียมวิธีการส่งให้พร้อม
4. มีการเก็บความคิด คาดเตา หรือเตรียมการรับลูกจากการส่งของฝ่ายตรงกันข้ามและใช้ทักษะการส่งตามความต้องการที่ตั้งใจไว้

ลูกเสิร์ฟ (Service) ในการเล่นในเกมหรือแข่งขัน ลูกแรกที่จะเริ่มเล่นกันนั้นเรียกว่าลูกเสิร์ฟซึ่งนับว่าเป็นทักษะการเล่นที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องมีการฝึกหัดและพัฒนารูปแบบเทคนิคต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุด ซึ่งมีแนวปฏิบัติในการเสิร์ฟดังนี้

1. การถือลูกบอลก่อนตี ยืนในท่าเตรียมพร้อมที่ดี อยู่ในตำแหน่งที่ผู้ตัดสินมองเห็นชัดเจน มือที่ถนัดถือไม้แร็กเกต มืออิสระถือลูกบอลอยู่ด้านหน้า ลักษณะแบมือออกนิ้วทั้ง 4 เรียงชิดกัน วางลูกกลางฝ่ามือ
2. การโยนลูกบอล ผู้ส่งต้องโยนลูกให้ลอยขึ้นในอากาศตามแนวตั้ง โดยไม่ให้ลูกหมุน สายตาจับที่ลูกตลอดเวลา
3. การตีกระทบลูกบอล เมื่อโยนบอลลอยขึ้นถึงจุดสูงสุดและกำลังตกลงมาในจังหวะที่เหมาะสมกับการเหวี่ยงมือตีกระทบลูกให้กระดอนกับโต๊ะแดนผู้ส่ง แล้วจึงข้ามตาข่ายไปกระดอนโต๊ะแดนผู้รับ

4. การเสิร์ฟ เมื่อทำการเสิร์ฟถ้าลูกบอลถูกตาข่ายและข้ามไปตกในแดนผู้รับ ผู้ตัดสินจะชาน (Let) แล้วให้ส่งใหม่ทันที

5. ในการแข่งขันประเภทคู่ ผู้เสิร์ฟจะอยู่แดนขวาแล้วตีลูกให้กระดอนโต๊ะแดนผู้ส่งก่อนแล้วข้ามตาข่ายไปกระดอนโต๊ะในแดนขวาของผู้รับ (ทะแยงคอร์ท)

ภาพที่ 4.1 แนวปฏิบัติในการเสิร์ฟ

ทักษะการเสิร์ฟหรือการส่งลูกบอล

วิธีปฏิบัติ

1. การยืน ตำแหน่งการยืนควรให้อยู่ระหว่างกลางห่างจากโต๊ะประมาณ 1-2 ฟุต ทั้งการตีแบบหน้ามือและหลังมือ

2. การถือไม้แร็กเกต ให้หน้าไม้บิดคว่ำเล็กน้อย ข้อศอกงอทำมุมประมาณ 90 องศา แขนชิดลำตัว

3. การถือลูกบอล ให้ลูกอยู่กลางฝ่ามือที่อิสระ นิ้วทั้ง 4 เรียงชิดกัน นิ้วหัวแม่มือกางออกเล็กน้อย งอข้อศอก มือถือลูกในระดับอกด้านหน้า สายตาจับที่ลูกตลอดเวลา

4. การโยนลูก ให้โยนลูกขึ้นในอากาศให้ตรงเป็นแนวตั้ง ค่อนไปทางขวาเล็กน้อยถ้าตีลูกหน้ามือ และค่อนไปทางซ้ายเล็กน้อยถ้าตีลูกหลังมือ ระดับความสูงในการโยนขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายในการตีลูกของผู้เสิร์ฟ

5. การเหวี่ยงแขนตี แขนเคลื่อนจากตำแหน่งการเตรียมเหวี่ยงไปด้านหลังและกลับมาข้างหน้า ระนาบขนานพื้นทำมุมบิดลำตัวไปตามจังหวะของการเหวี่ยงแขน และใช้ปลายเท้าเป็นจุดหมุน จังหวะของการตีคือเมื่อลูกบอลกำลังตกลงมาหน้าไม้ปะทะลูกต้องอยู่หลังเส้นแนวขอบโต๊ะ (เส้นสกัด)

6. การส่งแรง จากแขน หัวไหล่ ลำตัว และการถ่ายน้ำหนักตัวจากเท้าหลังมาเท้าหน้า และเมื่อหน้าไม้ปะทะตีลูกไปแล้วให้มีการผ่อนตามทิศทางของแขนในการเหวี่ยงไปด้วย

7. การเสิร์ฟเข้าเล่น ตีลูกให้กระดอนโต๊ะแดนผู้ส่งก่อน 1 ครั้งแล้วข้ามตาข่ายไปกระดอนแดนผู้รับอีก 1 ครั้ง

การแบ่งชนิดของลูกเสิร์ฟ

แบ่งเป็น 3 แบบใหญ่ ๆ คือ

1. แบ่งตามจุดยืนในการเสิร์ฟคือ

1.1 การเสิร์ฟลูกด้วยโฟร์แฮนด์ (หน้ามือ)

1.2 การเสิร์ฟลูกด้วยแบคแฮนด์ (หลังมือ)

2. แบ่งตามลักษณะของลูกเสิร์ฟ คือ

2.1 การเสิร์ฟลูกเร็ว

2.2 การเสิร์ฟลูกหมุน

2.3 การเสิร์ฟลูกแรง

3. แบ่งตามท่าเสิร์ฟ คือ

3.1 การเสิร์ฟโยนสูง

3.2 การเสิร์ฟโยนต่ำ

การส่งลูก (Serve) หน้ามือด้วยวิธีจับไม้แบบจับมือ

ผู้ส่งยืนจุดกึ่งกลางและห่างจากโต๊ะประมาณ 1 ฟุต เอียงไหล่ซ้ายเข้าหาโต๊ะเล็กน้อย มืออิสระถือลูกบอล มือที่ถนัดถือไม้แรกเกิดในท่าเตรียมพร้อม โยนลูกขึ้นในแนวตั้งสูงพอสมควร เหวี่ยงไม้ตีตามจังหวะตีลูกตกลงมาด้านหลังลูกให้ลูกกระดอนโต๊ะแดนผู้ส่ง 1 ครั้งแล้วข้ามตาข่ายไปกระดอนโต๊ะแดนผู้รับ 1 ครั้ง เสร็จแล้วผู้ส่งซึ่งเป็นผู้เล่นจะต้องกลับไปท่าทางการเตรียมพร้อมที่จะเล่นลูกที่ผู้รับตีโต้กลับมาได้ตลอดเวลา

ความรุนแรงของการส่งลูกแบบนี้จะไม่มากนักเพราะลูกจะวิ่งเป็นเส้นตรง ลูกจะไม่หมุน นอกจากจะส่งได้อย่างรวดเร็วและวางจุดได้ตามต้องการ ฉะนั้นการรับลูกแบบนี้จึงควรใช้วิธีการตีย้อนกลับไปเท่านั้นหรืออาจใช้ลูกตัดก็ได้

การส่งลูกหลังมือด้วยวิธีจับไม้แบบจับมือ

การส่งแบบนี้ผู้ส่งจะยืนตรงข้ามกับการส่งแบบหน้ามือคือเอียงไหล่ขวาเข้าหาโต๊ะเท้าขวาอยู่หน้าเล็กน้อย มืออิสระถือลูก มือที่ถนัดถือไม้แรกเกิดในท่าทางการเตรียมพร้อม โยน

ลูกขึ้นในแนวตั้งสูงพอสมควรพร้อมทั้งเหวี่ยงไม้มาชิดไหล่ซ้ายขณะลูกกำลังตกลงในจังหวะที่จะตีเหวี่ยงไม้จากไหล่ซ้ายไปข้างหน้าเฉียงหน้าไม้ลงเล็กน้อย ตีด้านหลังของลูกให้ลูกตกกระดอนโต๊ะแดนผู้ส่ง 1 ครั้ง โดยเหวี่ยงแขนส่งไม้ตามทิศทางการตีบอลออกไปแล้วตีไม้กลับสู่ท่าทางการเตรียมพร้อมเพื่อจะเล่นลูกต่อไปให้ได้

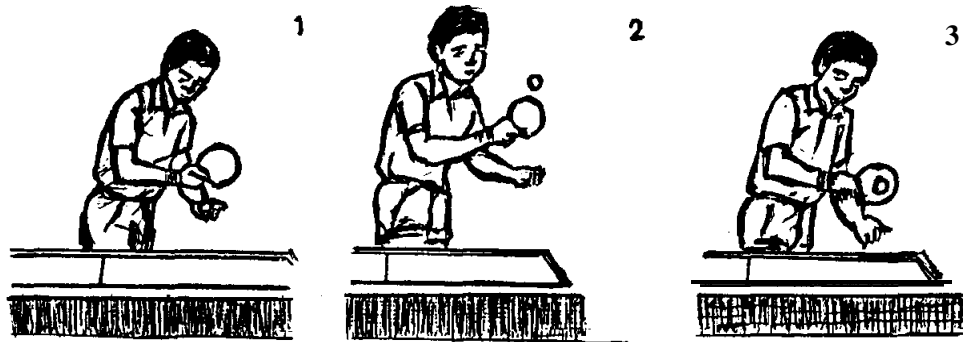

ท่าเตรียมพร้อม

โยนลูก

ตีลูก

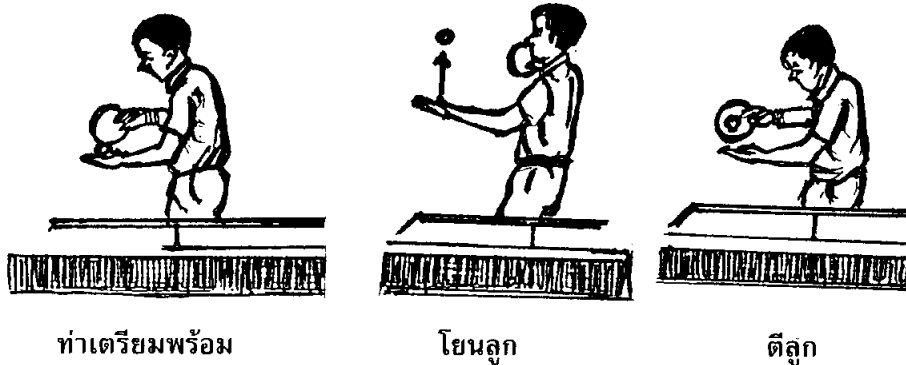
ภาพที่ 4.2 การเลิร์ฟหน้ามือด้วยวิธีการจับไม้แบบจับมือ

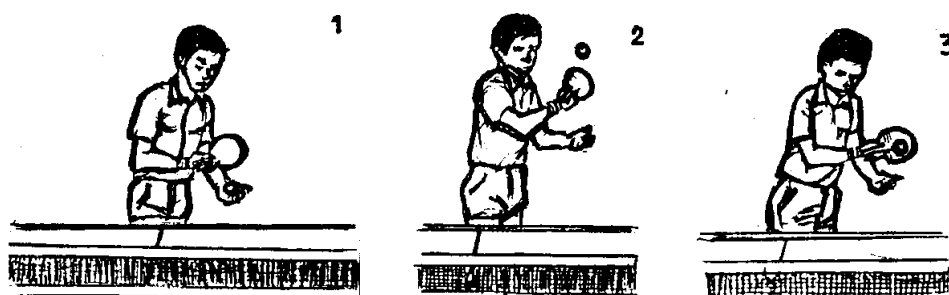
ภาพที่ 4.3 การเลิร์ฟหลังมือด้วยวิธีการจับไม้แบบจับมือ

การส่งลูกหลังมือด้วยวิธีการจับไม้แบบจับปากกา

ผู้ส่งลูกยืนจุดกึ่งกลางห่างจากโต๊ะพอประมาณ ช่วงไหล่ขวาเข้าหาโต๊ะเล็กน้อย เท้าขวาเฉียงอยู่ด้านหน้า อยู่ในท่าเตรียมพร้อม น้ำหนักตัวค่อนข้างที่เท้าขวา ข้อศอกซ้ายชิดลำตัว แขนมือซ้ายถือลูกให้อยู่กลางฝ่ามือ โยนลูกขึ้นพร้อมทั้งเหวี่ยงมือขวาที่ถือไม้ไปด้านหลังหน้าไม้คว่ำเล็กน้อย พอลูกตกลงพอดีกับจังหวะที่เหมาะสมกับการเหวี่ยงไม้กลับมาตีลูกให้กระดอนโต๊ะแดนผู้ส่ง 1 ครั้งแล้วข้ามตาข่ายกระดอนโต๊ะแดนผู้รับ 1 ครั้ง

ภาพที่ 4.4 การเสิร์ฟหน้ามือด้วยวิธีการจับไม้แบบปากกา

ภาพที่ 4.5 การเสิร์ฟหลังมือด้วยวิธีการจับไม้แบบปากกา

ข้อแนะนำในการเสิร์ฟลูกบอล

1. การโยนลูกต้องมีความมั่นคงแน่นอนในเรื่องของความสูงและแนวตั้ง
2. ความสูงขณะหน้าไม้กระทบลูกต้องเหมาะสม คือ
 - 2.1 การเสิร์ฟลูกพุ่งยาว หน้าไม้กระทบลูกต้องต่ำเล็กน้อย
 - 2.2 การเสิร์ฟลูกสั้นใกล้ตาข่าย หน้าไม้กระทบลูกต้องสูงเล็กน้อย
3. ตำแหน่งตักของลูกในการเสิร์ฟต้องแน่นอน คือ
 - 3.1 การเสิร์ฟลูกยาวตำแหน่งลูกควรตักกระดอนใกล้เส้นสกัด
 - 3.2 การเสิร์ฟลูกสั้นตำแหน่งลูกกระดอนควรใกล้ตาข่าย
4. จุดสัมผัสหน้าไม้กับลูกทำให้ลูกเกิดการหมุนที่แตกต่างกัน คือ
 - 4.1 ลูกหมุนลงข้าง ให้นำไม้สัมผัสส่วนกลางและส่วนข้างของลูก
 - 4.2 ลูกหมุนขึ้น ให้นำไม้สัมผัสส่วนกลางของลูก
 - 4.3 ลูกหมุนขึ้นขวา ให้ออกแรงและเหวี่ยงแขนไปทางขวา

5. การทำงานประสานกันเป็นอย่างดีทั้งแขน ขา และข้อมือ จะช่วยให้มีแรงปะทะมากขึ้นในการบังคับทิศทางของลูก

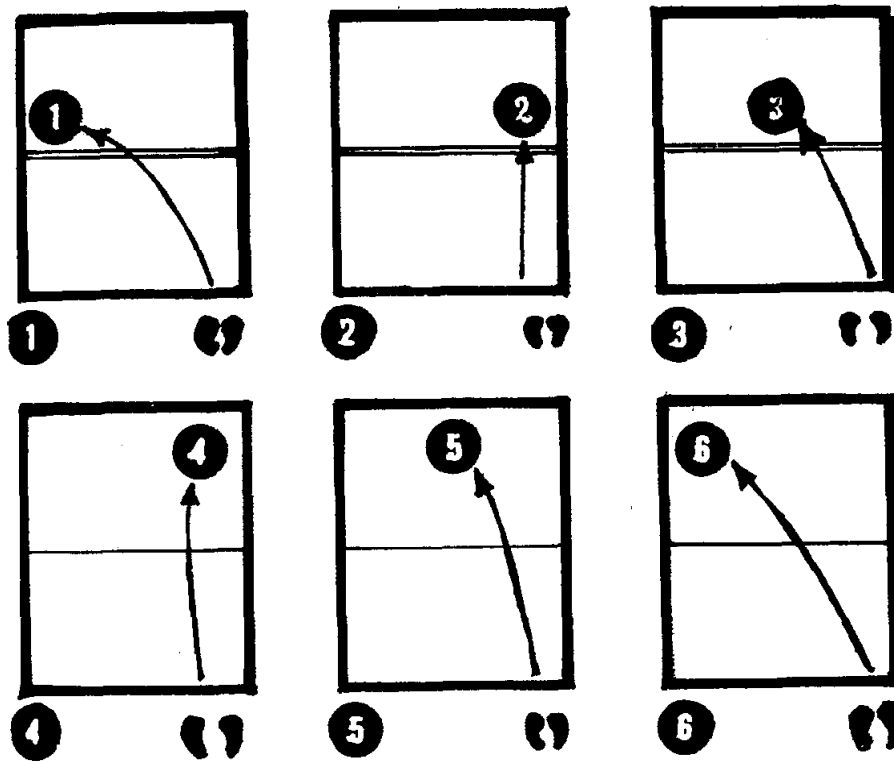
ข้อสังเกตในการเสิร์ฟลูกบอลเข้าเล่น

1. ส่งลูกบอลได้โดยง่าย เหมาะสำหรับผู้เล่นใหม่
2. การคาดคะเนการตกของลูกบอล ณ ตำแหน่งที่กำหนดได้ง่าย
3. ลูกกระดอนสูงเป็นการเสี่ยงต่อการรุกของคู่ต่อสู้
4. ถ้าส่งแรงปะทะมากลูกตกขอบนอกเส้นสกัดได้
5. ผู้เล่นใหม่ควรรู้จักคาดคะเนตำแหน่งการกระดอนให้สอดคล้องกับความสูงที่จะข้ามตาข่าย

ตำแหน่งของการวางลูกในการเสิร์ฟ

เพื่อเป็นการหนีให้ห่างจากการรับโดยง่ายจากคู่ต่อสู้ ดังนั้นตำแหน่งการตกของลูกเสิร์ฟจึงแบ่งออกได้ดังนี้

1. ไกลตาข่ายทางซ้าย
2. ไกลตาข่ายทางขวา
3. กลางตาข่าย
4. มุมโตะทางซ้าย
5. กลางขอบโตะ
6. มุมโตะทางขวา

ภาพที่ 4.6 ตำแหน่งการวางลูกที่ดีในการเสิร์ฟ

การรับลูกเสิร์ฟ

การรับลูกเสิร์ฟมีความสำคัญอันดับแรกในการเล่นเทเบิลเทนนิส เพราะสามารถจะบอกถึงเกมการเล่นต่อไปได้ด้วย ถ้าการรับลูกเสิร์ฟได้ดีก็สามารถต่อเกมการเล่นออกไปได้ แต่ถ้ารับลูกเสิร์ฟไม่ได้ก็คือเกมการเล่นนั้นสั้นลงอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เล่นจะต้องมีความตั้งใจ มีเทคนิค ทักษะขั้นพื้นฐาน มีความชำนาญ สามารถมองดูลักษณะของการเสิร์ฟของฝ่ายตรงข้าม หรือฟังเสียงของลูกแล้วสามารถคาดเดาลักษณะของลูกได้ ซึ่งอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ

1. การรับลูกเสิร์ฟที่อยู่ในโต๊ะ เป็นลูกเสิร์ฟแบบลูกสั้น จะใช้วิธีการเล่นรับแบบเขี่ยลูกเร็วผลักไปได้
2. การรับลูกเสิร์ฟนอกโต๊ะหรือลูกเสิร์ฟแบบยาว ต้องใช้วิธีการรับแบบตัดสินใจบุกอย่างรวดเร็วหรือการบล็อกลูกก่อนก็ได้